

מת (באר שבע) 34497-03-25 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' חמדאן אבו עדרה (עציר) - בעניינו בלבד

מ"ת (באר-שבע) 34497-03-25 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' חמדאן אבו עדרה - בעניינו בלבד ואח'שלום באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 34497-03-25

מדינת ישראל - תביעות נגב

נגב

1. חמדאן אבו עדרה (עציר) - בעניינו בלבד

ע"י ב"כ עו"ד נאצר אלעטאוונה

2. מוסטפה אבו סהיבאן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[25.03.2025]

לפני כבוד השופט ערן צברי

החלטה

(בעניינו של משיב 1)

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם כי קשרו ביניהם קשר לגנוב רכב מהעיר באר שבע.

2. במסגרת הקשר זייפו המשיבים את לוחית הרישוי של רכבו של המשיב 2, בכך שהדביקו איזולירבנד שחור על שתי ספרות 9, ובכך שינו את לוחית הרישוי.

3. בתאריך 02/03/2025 סמוך לשעה 02:45 הגיעו המשיבים ברכבו של המשיב 2, לרחוב אבידום בבאר שבע, כשברשותם מחשב רכב, גליל איזולירבנד, מברג, וחלק מפלסטיק המשמש כמתנע חלופי לרכב.

4. השניים עצרו ליד רכב מסוג טויוטה, ניפצו את חלון הרכב השמאלי אחורי, נכנסו לתוכו, פירקו את חבקי הרכב, שברו את המתנע, וניסו להניע את הרכב אך לא הצליחו בכך.

5. המשיבים דחפו את הרכב, קשרו חבל בינו לבין רכבו של המשיב 2, וגררו את הרכב באמצעות רכבו של המשיב 2.

6. אדם העובד בחברת איתוראן הבחין במשיבים, שאל אותם לפשר מעשיהם, אז נמלטו השניים מהמקום בנסיעה ברכבו של המשיב 2.

7. בשלב מסוים נטשו את רכבו של המשיב 2, התקשרו למוקד 100 ודיווחו כי הרכב של המשיב 2 נגנב, וזאת בכדי ליצור מצג שווא ולטשטש את מעשיהם.

8. כתב האישום מייחס לשניים עבירות של זיוף סימני רכב, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, החזקת כלי פריצה לרכב ומסירת ידיעה כוזבת על עבירת פשע.
9. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרם, במסגרתה פורטו עיקר הראיות ועילת המעצר, וצוין כי השניים נעדרו עבר.
10. להשלמת התמונה יצוין כי באת כח המשיב 2 טענה תחילה לחולשה בראיות, ובהמשך לכך הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. המשיב 2 שוחרר למעצר בית, וזאת בין היתר בשל כך שהחלופה נמצאה כמתאימה, גילו הצעיר והעדר עבר, וכן היותו חולה דיאליזה הזקוק לשלושה טיפולים שבועיים ממושכים.
11. המבקשת הפנתה לחומרי החקירה, לכך שהשניים נתפסו בשעת מעשה על ידי נציג חברת איתוראן, ברחו מהמקום ונטשו את הרכב של המשיב 2. על גבי לוחיות הרישוי של ההונדה היה סרט איזולירבנד. ההונדה ננטשה בקרבת מקום. זמן קצר לאחר מכן המשיב 1 משוחח מטלפון של המשיב 2 למוקד 100 ומגיש תלונה על גניבת הרכב. הטלפון של המשיב 2 מאוכן בבאר שבע ולא במקום מגוריו של המשיב 1 ברהט.
12. בבדיקה של ההונדה, ומוצאים ט"א של המשיב 2 בהונדה, וכן טביעות אצבע של המשיב 1 על גבי האיזולירבנד. המשיבים התקשו להסביר את הממצאים בשטח והאיכונים. האירוע מלמד על מחשבה עבריינית, ומעשה עברייני מאוחר משלים שנועד לטשטש את מעשיהם. עוד הוסיפה כי אמנם מדובר בחוות דעת ראשונית, אלא שלשלב המעצר זה מספק. בעניין זה הפנתה לבש"פ. 6889/13.
13. ב"כ המשיב 1 ביקש לקבוע שאין ראיות כנגד מרשו. לדבריו מאחר שאין חוו"ד סופית יש להתעלם ממנה. במרבית התיקים מבקשים להאריך את מעצר הימים לשם קבלת חוו"ד סופית ובענייננו הדבר לא נעשה. זו הראיה המרכזית ולכן יש לה חשיבות מיוחדת.
14. כטענה חלופית ביקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר משולבת כאשר בשעות היום יהיה במעצר אדם, ובשעות הלילה יהיה במעצר בית לילי, הכל אצל דודו. אביו כועס עליו ולכן מנע מאימו להגיע לבית המשפט ולקחת עליו חסות. הראיות בתיק החקירה
15. כפי שפורט מעלה, עיקר המחלוקת לא נוגעת לדרך תיאור אירוע גניבת הרכב, אלא לשאלה האם המשיב 1 היה במקום או שמא היה בביתו, ורכבו נגנב ושימש לביצוע מעשה הגניבה.
16. רכב הטיוטה מתועד הן בדו"חות השוטרים והן בדו"ח מז"פ אשר מצא ברכב הקורולה מחשב רכב על מושב הנוסע הקדמי, וכן כי המתנע היה שבור, בתוכו נעוץ להב מברג השבור.

17. רכב ההונדה תועד אף הוא. נדגמו טביעות אצבע על גבי המראה הפנימית (1.0, 2.0) על גבי ידית הפנימית של דלת הנהג (3.0), על גבי דלת חיצונית שמאלית אחורית (4.0), חלון ימני קדמי פנימי (5.0) (טופס פיתוח 5170-155-2025).
18. ברכב ההונדה נמצא גליל איזולירבנד שחור על מושב הנהג. כמו כן נשלחו מוצגים למיצוי דנ"א וט"א וביניהם הגליל (הב3), בדלי סיגריות (הב6+5), האיזולירבנד על גבי לוחית הרישוי (הב 4-4), ועוד.
19. על גבי גליל האיזולירבנד לא נמצאו טביעות אצבע (מסמך ט). על גבי פיסות הדבק אותרו שתי טביעות (1.0, 1.1) (טופס פיתוח 5170-157-2025).
20. המשיב 1 מתקשר למשטרה בליל האירוע סמוך לשעה 03:01:41 (דו"ח פעולה לד), ומדווח על גניבת הרכב של המשיב 2. בהתאם לרשום בדו"ח, הרכב נצפה בשעה 01:50 בצומת שרה בבאר שבע (ראו גם מסמך סג).
21. זיהוי ט"א ראשוני מהמראה הפנימית (1.0 בטופס 155) הינו של המשיב 2. ממילא מדובר ברכבו כך שהדבר לא מהווה ראיה חותכת. התקבל זיהוי ראשוני נוסף ביחס לטביעת אצבע 1.0 מטופס 157, הזהה לשל המשיב 1 (מו).
- יוזכר כי מדובר באחת מחתיכות הדבק שהודבקו על לוחית הרישוי של ההונדה.
22. בהתאם למצלמות האבטחה של רח' אבידום, זמן אמת אל מול זמן המצלמות הינו שמצלמות הבטחה מציגות זמן המאוחר ב 49 דקות מזמן אמת (מח). לכן, מועד גניבת הרכב כפי שמתועד במצלמות מתייחס לשעה 03:00, כלומר החל משעה 02:11 ואילך, כאשר בשעה 03:28 זמן מצלמה כלומר בשעה 02:39 דוחפים את הרכב. במצלמות מרח' עדן פרטוש האירוע מסתיים בשעה 02:51.
23. הטלפון הנייד של המשיב 2 מאוכן בשעה 02:56 ברח' ביל"ו בשכונת נחל בקע בבאר שבע, וזאת למשך שעות לאחר האירוע. ישנן שלוש שיחות למוקד 100 (02:59, 03:18, 03:22) בהן הוא מאוכן ברחוב מגידו ורח' ביל"ו בבאר שבע.
24. השיחות למוקד 100 מתעדות את המשיב 1 מתקשר, מדווח שהרכב של המשיב 2 נגנב, טוען כי הוא נמצא ברכב בשכונה 21, ובהמשך בשיחה השלישית מוסר את הטלפון של המשיב 2 ממנו הוא מתקשר.
25. בחקירתו מכחיש המשיב 1 מעורבות באירוע. כמו כן הכחיש שהתקשר למוקד 100 (37). מכחיש שהיה יחד עם המשיב 2. המשיב 2 גם הוא הכחיש מעורבות, התקשה להסביר כיצד רכבו אותה בבאר שבע מעבר לטענה שנגנב. חקירתו השניה התאפיינה בהתחמקויות, צחקוקים, ושלל התנהגויות המצביעות יותר על אשמתו מאשר על חפות.

26. לאחר שעיינתי בחומרי החקירה ובטיעוני הצדדים, מצאתי כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב.
27. הראיות בתיק החקירה תומכות את תזת התביעה כפי שמובעת בכתב האישום, וזהו המבחן הרלבנטי לשלב זה, כאשר הנטל הרובץ על המשיב איננו פריכות וסתירות אלא פגמים מהותיים בראיות התביעה (עמ"ז 24736-08-24 פואד סיד אחמד נ' מדינת ישראל (נבו 23.8.2024), עמ"ת 27187-09-24 ווליד אבו בלאל נ' מדינת ישראל (נבו 6.10.2024)).
28. הראיות המבססות את השתתפותו באירוע הגניבה, מבוססות על איתור טביעת האצבע על גבי איזולירבנד שהיה מודבק על לוחית הרישוי של רכב ההונדה, על השיחה למוקד 100, האיכונים המלמדים כי המשיב לא היה ברהט אלא בבאר שבע, וכן על תיעוד ההונדה בשעה 01:50 בצומת שרה, שעה ששני המשיבים מכחישים עניין זה.
29. אמנם מדובר בגילוי ראשוני של טביעת האצבע, אלא שזו מבוססת על התאמה של 12 נקודות, וכן כי לעת הזו בשלב המעצר ובחינת הראיות לכאורה, די בחוות דעת ראשונית כדי לבסס הראיות לכאורה. לכך אפנה לבש"פ 1061/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל (נבו 18.2.2014), וזאת בנוסף להחלטה בבש"פ 6889/13 יוסף דעאגנה נ' מדינת ישראל (נבו 10.11.2013), המתייחס להחלטה בעמ"ת (מחוזי ב"ש) 41741-08-13 יוסף דעאגנה נ' מדינת ישראל (נבו 15.9.2013), וכן למ"ת (שלום נצ') 50215-03-22 מדינת ישראל נ' חכמת חד'ירי (נבו 30.3.2022).
30. אין חולק שמצב הדברים התקין הינו קבלת חו"ד סופית. אלא שלשלב זה אין לומר שאין ראיות לכאורה, אלא שיש לצפות להשלמת המסמך החסר תוך זמן קצר יחסית.
31. איתור טביעת האצבע הינה במקום קריטי ורלבנטי לאירוע נשוא כתב האישום, והדברים רק מתווספים לאיכון, לגרסתו שנמצאה שקרית, ולביסוס נסיבות ביצוע העבירה.
32. לאור כל זאת, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב.
33. ביחס לעילת המעצר, מעבר לעילה הקבועה בעבירות גניבת רכב, הרי שבנסיבות מקרה זה ישנן נסיבות לחומרה, המצביעות על מידת אלימות ותעוזה מצד המשיבים, אשר מגיעים אל המקום כשהם מצוידים בצידוד ייעודי, מוכוונים מטרה, קושרים בהמשך את הקורולה לרכב ההונדה וגוררים אותו, ולאחר מכן בורחים מהמקום. המשיבים מוסיפים פשע על פשע עת ניסו לטשטש עקבותיהם באמצעות השיחה למוקד 100.
34. מכל אלה הרי שיש לומר כי עילת המעצר מובהקת, ונוגעת הן לעבירת גניבת הרכב ומכוחה הסיכון לביטחון הציבור ורכושו, והן נוכח מידת הארגון והתעוזה הכרוכים בביצועה.
35. החלטה זו משוגרת כעת לצדדים על מנת לאפשר להם להגיע לדיון הנדחה אשר עיקרו יעסוק בשאלת החלופה המוצעת.
- ניתנה היום, כ"ה אדר תשפ"ה, 25 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.